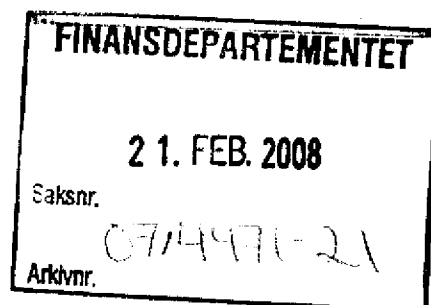

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Oslo, 19.02.2008
Vår ref.: SR

Høring – forslag til forskrift om fond til miljøtiltak mv.

Vi viser til brev av 23.01.2008.

Vi er tvilende til om det i et økonomisk perspektiv er mulig å nå formålet med forskriften om å gi incentiver til miljøinvesteringer. I forskriftsutkastet begrenses godkjente investeringer til en merkostnad, som ikke bidrar til økte inntekter for rederiene fremover. Økonomisk tankegang vil da være at det er bedre å betale det samme beløpet om ti år (som skatt), enn å betale tidligere i noe annet. Dette fører til at mange vil velge bort det å investere i miljø.

Mange rederier er ofte organisert i kompliserte juridiske strukturer, med mange deleide selskaper, hvor partene kan være i ulike skatteregimer. Forskriften bør gjøres praktikabel på dette området ved at rederiene får kredit for det de faktisk måtte investere i kvalifiserende miljøtiltak.

Det har vært forutsatt at det såkalte "miljøfondet" skal anses som regnskapsmessig egenkapital. Departementet legger i Ot.prp. nr 1 (2007-2008) kapittel 3.4.7.6 til grunn at hele eller deler av den gevinsten som knytter seg til fond for miljøtiltak i normaltilfellene kan føres som egenkapital i selskapenes regnskaper. Slik overgangsreglene er utformet er det vår oppfatning at fond for miljøtiltak ikke kan regnskapsføres som egenkapital. Vi oppfatter at det regnskapsmessig oppstår en forpliktelse ved inntektsoppgjøret idet man setter av til fond for miljøtiltak mv. Vi viser til vårt brev av 16. november 2007 til Stortingets finanskomite med kopi til Finansdepartementet. Etter vårt syn endrer ikke forslaget i Ot. prp. nr. 31 (2007-2008) på denne konklusjonen.

For at dette regnskapsmessig skal kunne anses som egenkapital må det gjøres materielle endringer i reglene som medfører at det faktisk ikke foreligger en forpliktelse. Dersom for eksempel det vedtas en forskrift som åpner for bruk av miljøfond til tiltak som de regnskapspliktige allerede er pålagt å iverksette, taler mye for at miljøfondet ikke er å anse som gjeld. Videre vil en økning i tidsfristen for investeringer i miljøtiltak ha en gjeldsreducerende effekt ved at nåverdien av forpliktelsen blir lavere. Ved ingen tidsfrist vil miljøfondet ikke være å betrakte som regnskapsmessig gjeld.

Vi håper ovenstående er egnet til bedre å klargjøre skillet mellom regnskapsmessig egenkapital og gjeld i forhold til miljøfondet. Vi presiserer imidlertid at ovenstående ikke er ment å gi en uttømmende redegjørelse for dette skillet.

Med vennlig hilsen
Den norske Revisorforening

Per Hanstad
Administrerende direktør

Harald Brandsås
Fagdirektør